

Ingers tankar

Mitt barnbarn och jag

När jag blev mormor hade några av mina bekanta redan fått barnbarnsbarn. Min dotter var femton år äldre än jag var då jag blev mamma, så när det lilla barnet kom till världen den där höstsöndagen var hon ett efterlängtat underverk. I höst blir hon åtta år. Åren har gått fort, ändå minns jag fortfarande hur hon kändes när jag för första gången fick hålla henne i min famn, då var hon fjorton dagar gammal.

Ett barn fick jag och ett barnbarn och de betyder allt. Min mammaroll har varit det som hittills gett mitt liv störst behållning. Nu har jag en liten människa till att glädjas åt. Det känns fint när jag ser att det jag haft tillsammans med min dotter uppstår på nytt när hon nu upprepar vad hon lärt och upplevt med sin dotter. Förhållningssätt, värderingar, aktiviteter och traditioner.

Nästan varje kväll får jag säga godnatt till barnbarnet via FaceTime, när kvällsmjölken är uppdrucken och innan kvällssagan tar vid. Jag får dela hennes värld. Den är väldigt flickig, rosa och regnbågsfärgad, befolkad av prinsessor, sjöjungfrur, hästar, massor av gosedjur, små fantasifigurer, Lego av alla slag och böcker.

I hennes rum står dockskåpet som morfar gjorde när hennes mamma var liten. Och där finns docksängarna som hennes mamma lekte med, böckerna som hennes mamma läste som liten. Vid mormors bortahus har lekstugan fått en renässans, den har aldrig tidigare varit i så flitigt bruk.

När hon var riktigt liten älskade hon ugglor i alla former. Hon är en stor djurvän men allra mest gillar hon katter. Hon äter inte kött av något slag. "Man äter inte sina vänner".

"Mormor, vet du, pappa är en fisk och mamma är en jungfru, då är ju jag en sjöjungfru" förklarar hon. Det är hon verkligen. Hon är som en fisk i vattnet, älskar att bada. Om i den kalla ån, det tempererade

badet, i sjön eller havet spelar ingen roll. Orädd dyker hon ner och sedan dröjer det länge innan hon kan lockas att komma upp ur det våta. Just nu är simborgarmärket aktuellt.

Mitt barnbarn är en mycket fysisk person, stark och snabb. Pappa var en duktig stavhoppare som ung och hennes mamma var sprinter när hon var liten. Barnbarnet dansar, går på simskola och på friidrott och är aldrig stilla längre stunder.

Pappa har snickrat en fin kapphäst och gjort en liten höjdhopsställning att ha roligt med vid bortahuset. Där seglar hon med drake, har springtävling, plockar smultron och andra bär. Naturligtvis är även hon som andra barn flitig användare av padda och föräldrarnas telefoner för att titta på olika barnprogram.

Sist jag var och hälsade på tittade vi tillsammans på tre gamla, klassiska Disneyfilmer på tv, Askungen, Snövit och Pinocchio. Jag berättade att jag såg Askungen med min mamma när jag var i hennes ålder. Det var på biografen Grand i Västerås, 1951 eller 1952.

I barnbarnets värld är allt möjligt, ibland har mormor svårt att hänga med men då känner barnbarnet ansvar och blir hjälpsam och förstående. Hon ger mej klart godkänt i konsten att rita och även att läsa sagor.

Vi gillar samma sorts godis och blir lika småsura om maten dröjer för länge. Båda vill vi gärna ha lite snacks och något gott att dricka före maten. Tillsammans utforskar vi nuet och njuter av de små tingen i livet.

Jag hoppas få dela hennes tillvaro många år till.

Inger Klintberg Danielsson 23-07-22